ДЕПОЗИТЪ
19.......г. №......

Год. III. Варна, 9 септември 1922 год. Брой 33.

БЪЛГАРСКИ СТОПАНСКИ ВЕСТНИК

ИЗЛИЗА един път седмично.

Абонамент 70 лв. годишно
За странство 150 лева

Обявления:
1) за големи търговски по 1·50 лв. кв. см.; 2) за официални 1·80 лв. кв. см. Приставски по един лев на дума. В хрониката по 8 лв. на ред; търговски циркуляри 200. За годявкии венчални 50 лева и некролози 100 лв.

Суми, относящи се до вестника, се изпращат до Редактор-Администратора
Петко Ст. Здребечков — Варна

ОРГАН НА ДРУЖЕСТВОТО НА ВАРНЕНСКИТЕ ТЪРГОВЦИ
УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕН КОМИТЕТ

РЕДАКЦИЯТА и АДМИНИСТРАЦИЯ
се помещават в печатницата Д. ТОДОРОВ
ВАРНА

ВНИМАНИЕ!

Войната в Анадола наново пламна в пълния си разгар. Пожара застрашава тоя път да обхване и самата наша граница. Разрешението на източния въпрос са слага в пълната му целост. Севърския договор ще бъде ревизиран. Може би, той ще наложи да стане ревизия и на други близко засягащи се от него договори.

Всичко туй, заедно с тежкия въпрос за репарациите и ред други от първостепенен характер въпроси, които чакат своето разрешение, ни налагат и като народ и като държава да стоим будни на щрек, най-зорко да следим що стана, да бъдем готови в всеки момент да отстоим своите права, защото такива моменти редко се попадат.

Всичко това, обаче, предполага, щото целия народ да се въодушевлява от една мисъл, да гори от едно желание, да преследва само една единна цел: благото на народ и държава.

Да. Защото само така ще можем да постигнем настаняването по родните огнища стотиците хиляди бежанци на Тракия и Македония, — изнемогващи днес в най-грозна мизерия из най-маларичните и нехигиенични покрайнини на царството — само така ще успеем да придобием ред облегчения, заедно с многообещания излаз на България на Бялото море.

Съществува ли у нас подобно единодушие?

Не, и хиляди пъти не!

Днес България, за най-голямо нещастие, не се радва на желаното народно единство; а се застрашава от вътрешни саморазправи, защото такава е волята на тия, които днес управляват страната, които в всичко и на всякъде проявяват хищнически похвати и не мислят за друго освен за грубия си егоизъм, в служба на който искат да подчинят и народ и държава.

Послушайте речите им, четете вестниците им, погледнете средствата им, особено средствата за борба срещу противниците им и ще изтръпнете от ужас за днешното на столице и утрешното бъдеще на България. Никъде и в нищо вий не можете да откриете държавническа мисъл, държавническа идея, никъде и в нищо вий не може да съзрете грижи за общо добро, за общо благо.

Днес България е превърната на мушия от самозабравени властолюбци, които се суетят в постоянни пирове и разходки, които не жалят народната пара в ненуждни и съвсем безполезни командировки, които не се въодушевяват от днешните и утрешни народни тежнения, които въпреки постоянните караници, обиди и конфликти помежду си, са съсредоточили мисъл и грижа само в едно: как и по кой начин да задържат за по дълго властта!

В своя груб егоизъм и самозабрава, те отидоха до там, че не пощадиха нищо честно и почтенно, нищо скъпо и свято. С една безподобна стръв се нахвърлиха те върху учени и прости, върху всички ония, в тая нещастна страна, които не мислят с техните болни мозъци.

Нещастници! Те не виждат опасностите, които застрашават България, съюзите насочени срещу нея и вместо поне в дванадесетия час да се опомнят и направят последни усилия за добиване народното единство, те заплашват с кървав фронт всички ония, които са се озлобили да им кажат, че пътя по който вървят е гибелен, че повече не ще да търпят лодурите им.

Ето до какво дередже сме достигнали в тия върховни моменти, ето до къде докараха работите управниците ни, не смущавани от опустошителния пожар, що праща наоколо ни, който наближава и застрашава да обхване и границите ни!

Не ще ли поне най-сетне съзнанието да вземе връх?

Няма ли поне в последния час да се опомним и погледнем на къде отиваме?

Управници, стреснете се!

Смислете, че не е време за горещене партийни борби и страсти. Моментите са съдбоносни. Дълг и разум налагат да поставим само България над всичко и преди всичко.

Минало и настояще.

За никого не е тайна, че освобождението завари България без интелегенция. Общо взето грамотността на населението бе и слаба и малопроцентна, а учените хора, било със средно или завършено образование, бяха най голяма редкост. При туй състояние на нещата всички виждаха и разбираха, че задачата на освободените да се устроят в една здрава, в една правова държава е крайно тежка. Особно загрижени бяха водачите народни, които се страхуваха, и много основателно, да не би тяхната неопитност и слабограмотност да компрометират устройството на държавата и изложат нейното бъдаще. Па и можеше ли първите наши народни водачи да не трепнат от подобен страх, когато подготвени и интелигентни сили, за многобройните държавни и общински служби са липсвали до степен, че те са били принудени, често пъти, с най големи молби и увещания да привличат най малограмотни занаятчии и еснафи и ги поставят да изпълняват високи административни па даже и съдийски длъжности?

За честа, обаче, на тогавашните ни народни водачи, повечето от които бяха и виновници за самото ни освобождение, управлението на България не само не се побърка и изложи, но последната, удостоена със най свободолюбивата конституция в Европа, успе, във сравнително много късо време, да се благоустрои и издигне на такава завидна висота, която заслужено и твърде скоро й спечели симпатиите на всички културни народи, които не можеха да не бъдат пленени от тъй бързо установения в нея ред и законност.

И по отличната си администрация и по безупречната си съдебна уредба, както и по небивалия си прогрес по учебното дело България скоро зае първо место из между всички по стари от нея държави на балканите. Малцинствата и чужденците във страната на малограмотните българи се чувствуваха най спокойни, у дома си, защото се радваха на свобода много по голяма от колкото самите нас и правото им всякога се гарантираше от законите, нещо невъзможно и невероятно във друга, която и да било балканска държава, включително и Ромъния.

И не сме ли във правото си да се запитаме: коя крепка ръка, кой силен ум, коя таинствена сила ръководеше и направляваше стъпките на България на малограмотните за да успее в тъй късо време да се самоуреди и така високо да се издигне в очите на вънщния свет?

Туй питане ний поставяме, защото, както за нас тъй и за всички други, които се интересуват от миналото на народа и страната ни не може да не е ясно като бел ден, че тоя небивал успех, тоя широк подем се дължи единствено и изключително само на високия патриотизъм, безграничната любов към родината, кристалния им идеализъм, гореща обич към наука и напредък, каквито таяха у себе си тогавашните ни народни водачи и които примуществата изцело запълваха липсата им от научна и държавническа подготовка.

Силно любящи родината си, горещи поклонници на свободата, радетели за общо добро и благо, първите ни народни водачи посветиха на народа и държавата живота си, служиха им от все сърдце и душа и заради туй всъде проявиха сръчност и умение.

Епохата от възраждането и първите години от освобождението е епоха на величие и творчество за народа ни, който само за 30 години след своето освождение можа да зарегистрира и за себе си и за държавата си, както във образованието си, така и във стопанството си такива крупни успехи, каквито нито един малък народ някога не е отбелязвал във историята на своето възраждане.

Като захванем от града и селото, от училището и ателието и свършим със нивата и фабриката всъде констатираме безпирен удивителен подем: в тоя къс срок България успе да се усее със многобройни училища и в градове и села, да въздигне университет и семенарии, търговски и земеделски училища, нещо, което народи със вековна свобода не са достигнали у себе си.

В унисон със развитието на образователното ни дело, първите наши народни водачи не закъсняха да създадат и издигнат и всички други държавни и обществени институти като: окръжни постоянни комисии, Българската Народна и Земеделческа Банка, Търговско-Индустриалните камари и пр. без сътрудничеството на които стопанския живот на страната не би могал да се развива правилно, гражданина не би могал да се справи и преодолее трудностите в живота.

Излишно е да се спираме и в подробности да описваме крупната рол на тия два банкови института, що изиграха във живота на града и селото, защото това се знае от всички. Достатъчно е само да кажем, че без съдействието на Б. Н. Б. в градовете надали някога щеше да се развие родна индустрия, а без туй на Българската Земеделска Банка нашия селенин и днес щеше да си остане чифликчийски ратай, вместо самостоятелен стопанин, какъвто е сега.

Видно е, че в миналото развитието на селото вървеше успоредно със туй на градовете, защото разума и патриотизма на нашите първи водачи не позволяваха да делят града от селото, да сеят вражда помежду граждани и селени. Тем еднакво бе скъпа и гражданска и селска България и те еднакво и безпристрасно й служиха.

Днес България брои 43 годишното си освобождение; днес тя има голям брой учени и хора на специалности, ала, за нещастие, днес липсва творчеството на старата, на слабограмотната България — нова България бързо крачи към провала, към катастрофа.

И туй става не поради това, че на чело на управлението стояли полуграмотни хора, както мнозина твърдят — видяхме, че миналото напълно отрича подобна диагноза — а поради това, че управлението е заграбено от управници лишени от висок патриотизъм и обществена добродетел, демагози, които нямат зад себе си епопеята на Шипка, а имат позора на Добро поле, които са закоравели в своя груб егоизъм и са станали синоним на отрицателното.

Някога и те проповедваха строг морал и голяма пестеливост, а днес карат секи добър българин да се черви като чете във софийските ежедневници и партийни органи небивалия хаос, разточителство и разврат в управлението. Афери, шантажи, кражби убийства, безмислени командировки, безумни разточителства, *шарани, мигили и т. п.* са бисерите на „Обновлението“; само със тех се пълни цялата преса.

Немислимо е от държавници с подобен мироглед и тъй тъмен морал да се чака добро за народа и страната. Те са способни само да горещат партийни страсти, да сеят умраза помежду града и селото, да подкопават обществената солидарност, а туй е пътя на опадъка, път който води България към неминуема гибел.

Прочие ако дейците и управниците на миналото с право можем да наречем строители на България, то, поради отрицателната и пакостната им дейност, как да назовем сегашните управници?

По реколтата на ориза.

Преди време Софийските ежедневници лансираха известието, неопровергано до днес от никъде, че оризищата в Пловдивско и Т.-Пазарджийско били окончателно компрометирани от сушата.

Не ще и дума, туй съобщение има своя пълен отзвук във средата на всички търговци на колониял, които, заедно със другите артикули, търгуват и с продажба на ориз. Тук му е местото да отбележим, че произвеждания в Пловдив и Татар-Пазарджик местен ориз, ако и не до там превликателен на глед, по своята доброкачественност е незаменим нито от един от оризищата внисани от странство.

Тия дни нам се падна път да посетим Пловдив, та не пропустнахме случая да съберем сведения на самото место и непосредственно се информираме върху истинското състояние на оризищата.

При всичко, че и сам пребродихме една значителна част от оризищата, счетохме за дълг да разпитаме и некои от по крупните оризопроизводители, както и да запитаме със какви сведения разполагат за положението на същите във Пловдивската Търговско-Индустриална Камара, както и във подвижната земеделска катедра във същия град.

Ний бехме доста изненадани, гдето от Пловдивската Търговско-Индустриална Камара не можахме да получим абсолютно никакви сведения за положението на оризищата във района й по простата причина че самата камара неразполагаше със такива!

Отнесохме се във Пловдивската подвижна земеделска катедра, шефа на която по него време отсътствуваше и от г. секретаря на катедрата, след като той се справи със некои от писарките, ни се отговори, че не разполагали още със никакви сведения за положението на реколтата и че такива щели да постъпят при прибирането на самата реколта.

Отправихме се тогаз и до началника на водите г. Александр Скортейков, който бе любезен да ни даде във подробности исканите сведения. Верно е каза г. Началника, че тая годишната суша е по продължителна и, може би, опасна за реколтата, ала благодарение на взетите о време мерки за най-рационалното използуване водата във напояването, ний можахме да предвардим 90% от засетото пространство и да запазим във добро състояние 35000 във Пловдивско и 16000 декара във Т.-Пазарджийско. Реколтата ще бъде по добра от средна и общо взето по доброкачественна от тая на миналата година.

При туй, поради горещините зреенето върви много бърже и докато настоящите редовце видят бял свят, първия сноп ще бъде поженат.

P. S. Тия дни Софийските ежедневници лансираха и едно съобщение, нещо като комюнике, за състоянието на царевицата, лозята и пр.

По другите култури, понеже не се интересувахме, не можем и да кажем нищо, що се касае до реколтата на царевицата, па нека е и тая за лозята ще се осмелим да отбележим, че впечатленията на г. автора са повечко песемистични.

Верното е, че царевицата, също и лозята на много места са компрометирани, ала и на много места, особно във низините и във местата, където са поени, реколтата ще е много добра, та общо взето, както от царевицата тъй от лозята можем да очакваме не по лоша от средна реколта.

П. Ст. Здребечков.

Движение на параходите

„Препечатването е позволено само с цитат „Български Стопански Вестник.“

Агенция на Българ. Търговско Параходно Д-во.

Парахода „България“ отплува на 6 т. м. за Цариград, натоварен с 700 тона зърнени храни и картофи, 900 овни и 80 пътника, от където ще се завърне утре.

Парахода „Кирил“ отплува за Бургас крайбрежен замества парахода „София.“

Парахода „Варна“ се очаква идящ от Цариград за утре.

Агенция „Дюрони — Раделия.“

Парах. „Jacques Fraissinet“ идящ от Марсилия и Генуа пристигна на 7 т. м. с 120 тона разнородна стока, повечето колониал и прежда, и отплува за Дунава на 7 того.

Парахода „Louis Fraissinet“ идящ от Дунава пристигна на 7 того за да натовари 1400 тона зърнени храни и леща в насипано състояние, 20 тона кожи, 800 каси яйца за Марсилия, 200 тона зърнени храни в

Акционерно Търг. Д-во Симеон Генчев & Бр.-Варна

ПОКАНА

Съгласно протоколното решение № 6 от 22 август т. год. Управителния съвет на Акционерното Търговско Д-во Симеон Генчев & Братя—Варна, поканват се г-да Акционерите на първо извънредно годишно събрание, което ще се състои на 20 септември т. г. 2 часа след обед в кантората на дружеството с следния дневен ред:

1. Избиране нов проверителен съвет, вместо подалия си доброволно оставката.

2. Увеличение капитала от 1000000 на 3000000 лева

В случай, че по неявявка на нужното число акционери събранието не се състои, то се отлага за идната седмица — 27 с. м. с същия дневен ред на същото място и час.

гр. Варна, 5 IX. 1922 година.
Управ. съвет: Никола Генчев, Ив. Генчев, Александр Генчев

БЪЛГАРСКО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО
ЗА ТЪРГОВИЯ И ПРОМИШЛЕНОСТ
„БЯЛО МОРЕ“ — ВАРНА
ЗА ТЕЛЕГР. „БЯЛО МОРЕ“ ТЕЛЕФОН № 94.
ОТКРИ ОТДЕЛ КОМИСИОНА С ЗЪРНЕНИ ХРАНИ И ВАРИВА. 1—10

Братия Ардити, Варна
Съобщаваме на почитаемите си клиенти, че ни пристигнаха всички видове
кинкалерийни и галантарийни стоки,
които продаваме на най-износни цени. 1—5

Тодор Д. Азманов С-ве — Ст. Загора
Телефони: кантора 135, дом 87 Телеграми: БР. АЗМАНОВИ.
ПРОДАВАТ:
КОКС и ЧУГУН английски. ГРАФИТ, пoти-гърнета леярски, КОМПОЗИЦИЯ. БАКЪР на листи и дъна, ТУХЛИ огнеупорни, огнеупорна глина и всички други
СИН КАМАК леярски артикули.
СЕРНА КИСЕЛИНА в дамаджани и варели
СОЛНА КИСЕЛИНА в дамаджани
Цена най-износна. 1—6

КОМАНДИТНО ДРУЖЕСТВО
АНГЛО АМЕРИКАНСКИ ТЪРГОВСКИ МУЗЕЙ
Иван Куртев & С-ie Стара Загора
За телеграми „АНГЛОМЕР“ Телефон № 83.
ДОСТАВЯ В НАЙ-СКОРО ВРЕМЕ:
МОТОРИ: ПРОЧУТИТЕ ГАЗОЖЕНИ, НАФТОВИ И БЕНЗИНОВИ.
Система „Рустон & Хоризби“,
машини парни всички видове
електромери динамо машини, дараци.
В СКЛАД РАЗПОЛАГАТ С:
Камъни, мелнични камани френски „Лаферте Сужуар“
Копринени сита и всички др. мелничарски потреби.
МИНЕРАЛНИ МАСЛА И РАЗНИ ИНДУСТРИЯЛНИ ЗЕМЛЕДЕЛСКИ МАШИНИ
Инсталира и монтира мелници, фабрики и др. 1—5

БОТЮ Т. ЛУЛЧЕВ & ИВ. НИКОЛОВ — ВАРНА
За телеграми „Лулчов“ Телефон № 180
Разполагат с следните готови стоки:
железа: обли, шини и гвоздеи
Ламарина английска галванизирана
джамове белгийски всички размери и
други колониални стоки
На износни цени 3—3